BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: ЈН2-03-07-1-3108-7/20
Мостар, 10.12.2020.год.

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, рјешавајући по жалби заинтересованог понуђача САРАДИС д.о.о. Вогошћа од 28.10.2020.год. изјављену на Тендерску документацију поступка јавне набавке сервисирања и оправке службених возила (Обавјештење о набавци бр.1292-7-2-20-3-15/20 од 22.10.2020.год.) уговорног органа Федерална управа за инспекцијске послове, Сарајево, на основу члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ" бр. 39/14) на сједници Вијећа II одржаној 10.12.2020.год. доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се одбија.
2. Одбија се захтјев жалиоца за повратак накнаде уплаћене на име покретања жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

1. Уговорни орган, Федерална управа за инспекцијске послове, Сарајево (у даљем тексту: Уговорни орган) је на Порталу јавних набавки дана 22.10.2020.год. објавио Обавјештење бр.1292-7-2-20-3-15/20 о спровођењу поступка јавне набавке сервисирања и оправке службених возила.
Заинтересовани понуђач, САРАДИС д.о.о. Вогошћа (у даљем тексту: Жалилац), дана 28.10.2020.год. изјављује жалбу на Тендерску документацију предметног поступка набавке, уговорном органу, који исту као неосновану уз Изјашњење по жалби (од 29.10.2020.год.) прослиједјује Канцеларији за разматрање жалби БиХ.
2. У складу са чланом 109. ЗЈН, жалба је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица.
Жалба је неоснована.
3. Жалилац побијајући Тендерску документацију предметног поступка набавке, оспорава законитост тачке 3. исте, којом уговорни орган прописује да понуђачи у погледу испуњавања техничке и професионалне способности морају испуњавати сљедећи услов:
3.б Понуђач може, али не мора бити овлаштени сервисер, с тим да мора имати уговор о сервисирању возила/вршењу сервисних услуга са овлаштеним сервисером, за било коју марку (наведених или ненаведених) возила (односи се на Лот 3). Из уговора са овлаштеним сервисом мора бити недвосмислено јасно да се ради о пружању сервисних услуга.

Жалилац истиче да анализирајући поменути услов, да се закључити да уговорни орган поступа супротно члану 48. став (4) Закона који прописује: „Кандидат/понуђач може, гдје је то одговарајуће и за одређени уговор, у понуди назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који с њима има. У том случају, мора доказати уговорном органу да ће на располагању имати потребне ресурсе. Под истим условима група понуђача може се ослонити на капацитете учесника групе или других привредних субјеката". С тим у вези жалилац наводи да у конкретном поступку уговорни орган поставља дискриминаторски услов и ограничава конкуренцију понуђачима који нису овлаштени сервисери за предметне марке возила. Понуђач који је регистрован за обављање послова из предметне дјелатности и којему је то основна дјелатност, а да није овлаштени сервисер, елиминисан је у старту уколико нема облигациони однос за сервисне услуге са овлаштеним сервисом. Жалилац напомиње да се природа облигационог односа може односити и на испоруку оригиналних дијелова од стране овлаштеног сервиса и то због гаранције на исте од стране овлаштеног дистрибутера, али услов да се и уградња дијелова, односно сервисне услуге може искључиво вршити само преко овлаштеног сервиса је дискриминаторан и у супротности са Законом.

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу истиче да је управо у складу са чланом 48. став (4) ЗЈН тражио од понуђача да доставе уговор којим ће доказати да они могу обављати сервисне услуге у своје име у другим осталим овлаштеним сервисима и то у оним случајевима у којима није у могућности самостално обавити услугу. Дакле, т.3.б. ТД није незаконита и дискриминаторска, него иста има управо за циљ да уозбиљи ситуацију у погледу сервисирања возила. Наиме често постоје ситуације да тзв. мали сервиси, који нису овлаштени сервиси нису у могућности да изврше адекватно сервисирање возила из више разлога /недостатак адекватне опреме-ауто дијагностика, недостатак дијелова потребних за поправку, непостојање адекватног сервисног стручњака (нпр.ауто електричар) и др. Наведеном одредбом се омогућава и тзв. малом сервису да буде изабран као уговарач услуга сервисирања с тим што треба да склопи уговор са овлаштеним сервисом како би у компликованијим случајевима у његово име и за његов рачун реализовао поправку возила, што је потврђено чланом 4. ТД., којим је дозвољено подуговарање. Уговорни орган надаље истиче да у оквиру Лота 3. у којем је тражено сервисирање 59 службених возила, као услов није тражио да понуђач мора бити овлаштени сервисер, нити да мора имати уговор са овлаштеним сервисером за марке возила које су наведене, већ треба имати уговор/облигаторни однос са било којим овлаштеним сервисером за марке возила која су наведена али и ненаведена, што омогућава додатну конкурентност самог поступка. Уговорни орган такође истиче да жалитељ наводи да се природа облигационог односа може односити и на испоруку оригиналних резервних дијелова од стране овлаштеног сервисера, али услов да се и уградња дијелова, односно сервисне услуге може искључиво вршити преко овлаштеног сервиса је дискриминаторан и у супротности са Законом. Одговарајући на овај жалбени навод, уговорни орган истиче да постојање ове врсте уговора није довољно, јер се не ради само о набавци резервних дијелова и исто се исто не може довести у везу са стручним процесом оправке односно сервисирања возила.

Увидом у ТД предметног поступка набавке, утврђено је да се тражене услуге Лота 3. односе на услуге оправке и сервисирања возила ван гарантног рока, марки Škoda, Ford, Hundai, VW, Mazda – укупно 59 возила.

Имајући у виду наведено, овај орган навод жалиоца којим исти оспорава законитост т.3.3.б) предметне ТД сматра неоснованим. Наиме, цијени се да оспорени захтјев уговорног органа по коме понуђач траженог сервисирање и одржавање возила у питању, може, али и не мора бити овлаштени сервисер возила под условом да има уговор о сервисирању возила/вршењу сервисних услуга са овлаштеним сервисером, није постављен супротно одредбама члана 48. став (4) ЗЈН, како то наводи жалилац у жалби, имајући у виду да управо одредбе датог члана Закона прописују: „Кандидат/понуђач може, гдје је то одговарајуће и за одређени уговор, у понуди назначити да располаже капацитетима других субјеката, без обзира на правну природу односа који има с њима», те самим тим, сходно спорном дијелу ТД, заинтересовани понуђач који није овлаштени сервисер возила чије се сервисирање/одржавање тражи предметном набавком, има могућност учествовања у истом уколико има уговор о сервисирању возила/вршењу сервисних услуга са овлаштеним сервисером, те дакле, на наведени начин није дискриминисан у смислу споменутих одредби ЗЈН. С тим у вези, сматра се дакле да уговорни орган, имајући у виду природу набавке и намјеру обезбјеђења квалитетне реализације уговора у питању, посједује право да у конкретној ситуацији захтијева да понуђачи требају бити овлаштени сервисери или да исти имају уговор о сервисирању возила/вршењу сервисних услуга са овлаштеним сервисером.

У односу на навод жалиоца по коме се природа облигационог односа може односити и на испоруку оригиналних резервних дијелова од стране овлаштеног сервисера, те да је услов да се и уградња дијелова, односно сервисне услуге може искључиво вршити преко овлаштеног сервиса дискриминаторан, овај орган сматра правилним став уговорног органа по коме постојање ове врсте уговора у односу на реализацију предметне набавке није довољно, јер се у конкретној ситуацији не ради само о набавци резервних дијелова већ и о набавци стручног процеса оправке односно сервисирања возила у питању.

Имајући у виду наведено, овај орган је основом члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка ц) ЗЈН одлучио као у изреци Рјешења.

4. На основу члана 108. став (6) ЗЈН, одбија се захтјев жалиоца за поврат уплаћене накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ.

Поука о правном лијеку:

Ово рјешење је коначно и извршно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Суду Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Томислав Ћужић

Доставити:
- САРАДИС д.о.о. Вогошћа
- Федерална управа за инспекцијске послове, Сарајево
- а/а